

Predikan i Kyrkhults kyrka 2014 av Tobias Bäckström

Påskdagen

”Kristus är uppstånden”

2 Mos 12:15-20

1 Kor 5:6-8

Luk 22:7-23

Ps: 146, 151, 153, 152

Vad är det som får oss att fira mässa, söndag efter söndag, år efter år? Vad är det som driver oss till detta? Varför upplever man att det är något som saknas om det går en söndag utan att man kunnat ta sig till kyrkan?

Vi har nu hållit på i 2000 år, generation efter generation så har kristna på varje ort samlats för att fira mässa, varje söndag. Idag sker det överallt på vårt jordklot. Kristendomen har aldrig varit så spridd och framgångsrik som idag även om det just i Europa har uppstått en viss likgiltighet den senaste generationen.

Men själva orsaken till detta omfattande mässfirande hittar vi den första påskdagen när kvinnorna vid den tomma graven möttes av ängelns fråga: ”Varför söker ni den levande bland de döda?” Utan dessa ord, utan den tomma graven hade ingen kyrka uppstått och inga mässor firats. Ingen annan religion är så förknippad med en historisk händelse som kristen tro. Det är inte som Muhammed eller Buddha som proklamerade ett budskap oberoende av dem själva. Vi firar mässa för att något har hänt, något så avgörande att det är giltigt än idag.

Men hur kan man veta att det verkligen har hänt? Om kristen vilar på en händelse som inträffade för 2000 år sedan, vilar den då inte på en väldigt skakig grund? För hur kan man bevisa det?

Det finns idag en tendens att istället för att tala om påskens händelser, tala om påskens berättelser. Och det är klart: berättelsen finns alltid kvar, det är bara att slå upp bibeln och läsa dem.

Så vore det inte bättre att hålla sig till berättelsen och skippa det där om det verkligen har hänt eller inte? Berättelsen kan ingen ta ifrån en, så då bygger vi tron på den istället! Skulle sen vetenskapen bevisa att Jesus inte kan ha uppstått så gör det inget.

Ett problem med det resonemanget är att väldigt mycket läggs på mina axlar och min privata tro. Om jag flyttar den kristna trons händelser *från* verkligheten till en fantasivärld, så är risken stor att den kristna tron inte får så mycket med min egen verklighet att göra heller. Och varför skulle jag för övrigt välja just den här berättelsen, vilken annan som helst skulle ju kunna duga?

Men *har* inte uppståndelsen blivit motbevisad, om inte av annat så av en samlad mänsklig erfarenhet. Vem har sett en död människa komma till liv? Och om ingen kan bevisa att Jesus uppstått, varför låtsas det då?

Ja, vetenskapen bevisar att ingen död, särskilt inte den som har varit död i tre dagar, kan återvända till livet av naturliga orsaker. Det är sant, men ingen har påstått att det var naturliga orsaker som låg bakom uppståndelsen. Poängen är att det var Gud som uppväckte honom. Bibeln är tydlig med att det är Gud som var agenten, Jesus uppväckte inte sig själv.

Men om det är en historisk händelse måste man ju kunna bedöma dess trovärdighet med historiska metoder. Och det vi kan veta utifrån de historiska dokument som vi har tillgång till är att Jesus, efter att ha samlat lärjungar omkring sig, blev avrättad under Pontius Pilatus och att han blev lagd i en grav.

Det vi också rent historiskt kan bekräfta är att samma lärjungar en kort tid därefter förklarar att Jesus uppstått. Myndigheterna i Jerusalem försökte på olika sätt tysta ner saken och den första förföljelsen mot de kristna uppstod. Detta fick dock motsatt effekt och budskapet om Jesus uppståndelse spred sig snabbt i romarriket. Det är vad vi kan belägga med vanliga historiska metoder.

Men vad hände där emellan? Något måste ju ha hänt, något som förklarar lärjungarnas förvandling från rädda och desillusionerade stackare till frimodiga förkunnar som trotsade alla faror. Olika alternativa teorier har kastats fram men ingen har kunnat förklara alla de saker som kräver sin förklaring: den tomma graven, lärjungarnas väg från förvirring och tvivel till övertygelse och tro.

Ja, den troligaste förklaringen är att Jesus faktiskt uppstod, något man kan komma fram till genom vanlig vetenskaplig metod. Vår tro vilar inte på någon skakig grund.

Men vad har detta med oss att göra idag? Kul för lärjungarna kanske vi tänker, men är denna händelse fortfarande giltig? Ja, eftersom Jesus uppståndelse var något annat än om en vanlig människa kommit till liv.

Johannes berättar om när Jesus uppväckte Lasarus, som fungerar som ett preludium inför sin egen uppståndelse. Men Lasarus kunde inte gå genom stängda dörrar, han kunde inte försvinna mitt framför någon annan. Och Lasarus lever ju inte idag, han levde ett antal år, sen dog han igen.

Det är annorlunda med Jesus, han blev levande igen för att aldrig mer dö. Han uppstod med sin kropp av kött och blod, men denna kropp hade förvandlats; den var inte längre bunden av tidens och rummets begränsningar. *Tiden* kunde inte påverka den, *rummet* kunde inte hålla fast den. Det är detta som gör Jesus uppståndelse unik jämfört med andra mirakulösa uppväckelser som också inträffat.

Och det är därför som vi, efter 2000 år, fortfarande firar mässa på Uppståndelsens dag. Den händelse vi firar var inte bara en händelse som inträffade i Jerusalem, om aldrig så verklig. Det är en händelse som fortfarande är en levande verklighet. Den här händelsen har aldrig blivit arkiverad.

Och när vi firar mässa, när vi tar emot Jesus kropp och blod under brödets och vinets gestalt så är det hans uppståndelsekropp vi talar om, den som aldrig mer kan dö och som är närvarande överallt. Den som inte är bunden av tidens och rummets begränsningar.